

**Общностната устойчивост и самоорганизация при природно бедствие:
случаят на квартал „Раковица“, град Берковица**

Ваня Иванова

<http://doi.org/10.7546/BF.3.2025.03>

(Резюме)

Настоящата статия анализира спомените за наводнението от 1 юни 2023 г. в кв. „Раковица“, гр. Берковица, през призмата на антропологията на бедствията. Изследването цели да разбере как социално уязвими общности преживяват, осмислят и управляват бедствена ситуация в условия на оскъдна намеса на местните власти и дългогодишна маргинализация. Използвани са етнографски методи – полуструктурирани интервюта по време на посещение на квартала, проведени през лятото на 2024 г., една година след самото наводнение. Анализът се фокусира върху ролята на неформалните мрежи за взаимопомощ, на религиозните институции и сезонната трудова мобилност като осъзнати и/или неосъзнати алтернативни стратегии за справяне с неочакваната кризисна ситуация. В заключение се анализира как бедствието изважда на преден план структурните неравенства, но също така показва способността на общността да изгражда локална устойчивост.

Ключови думи: наводнения; роми; социална уязвимост; религия; сезонна трудова мобилност; Северозападна България

Ваня Иванова
Институт за етнология и фолклористика
с Етнографски музей
Българска академия на науките
ул. „Московска“, № 6А
1000 София, БЪЛГАРИЯ
vanya_ei@yahoo.com